

Variace na pomazánkové máslo

Pomazánkové máslo utvoří bázi husté smetanové omáčky. Pak už jen stačí experimentovat s chutí.

Potřebujeme:

1 sáček těstovin – ideálně nějaké se žebrováním, aby v nich držela lépe omáčka.

1 cibule, trochu soli a pepře, trochu oleje na smažení,

1 pomazánkové máslo.

NA OCHUCENÍ OMÁČKY:

• Na houbovou omáčku stačí čerstvé houby (samozřejmě kvůli chuti!!!).

• Na křenovou omáčku stačí křenové máslo.

PRO CHUŤ: smažené rybí filé, kuřecí kousky.

NÁVOD: Dejte vařit těstoviny podle návodu, který by měl být někde na jejich obalu. Oloupanou cibuli nakrájejte nadrobno. V pánvi rozpalte olej a vložte cibuli a osolte, smažte do sklovata. Přidejte jednu z ingrediencí *pro ochucení omáčky* nebo *ingrediencí pro chuť* nebo obojí a prohřejte. Vybrané ingredience s cibulí nesmí v oleji plavat, to pak nezahustíte omáčku! Vložte celé balení pomazánkového másla a nechte rozpustit. Omáčku je možno opepřit (máslo je dost slané samo o sobě). Promíchejte a nechte omáčku odstát. Scedte těstoviny (až bude ten jejich čas) a servírujte s omáčkou.

NÁVOD PRO ZOUFALCE: Uvařte těstoviny dle návodu. Do horkých scezených těstovin rozmíchejte ingredience a pomazánkové máslo. *Krtek*

Zprávičky

• Kdo něco vyrábíte (oblečení, šperky, doplňky, diáře, cokoliv i na děti nebo na psy - nejlépe z recyklovaných materiálů - PC součástky, autoplachty) a měli byste zájem to dávat do komise do nového obchodu tak kontaktujte **Idu 776614704, k.ida@seznam.cz** (nebo přes Detaila, Pacienta).

• Dávejte si pozor, až se vám někdy bude chtít odpoledne jít spát, nařídte si před tím budíka. To aby se vám nestalo to, co se stalo minulý týden Rogovi, když se ve středu po krátkém odpoledním šlofíčku probudil. Zjistil, že je půl jedenácté večer, a tedy se mu podařilo zaspát do Krále.

Bez názvu

Zavřel dveře a sněžilo. Tak přijela tramvaj a on vystoupil, později však hledal zapalovač. Venku sněžilo a uvnitř bylo teplo a tak odklepl. „Co tu hledáte?“ ptala se žena na kolečkové židli. „Štěstí,“ a tak vstoupil do haly. Obrazy ukazovaly výjevy a ty výjevy dávaly smysl, nezaváhal a oprášil si kabát. Štěstí ho přežilo a odešlo, zbyly po něm jen stopy ve sněhu. Nikdy nepoznal, co to vlastně je, ale myslel si, že je šťastný i bez něj ve svojí nicotě. Muž měl na sobě klobouk. „Něco vám tady vypadlo.“ „Oh, aha, děkuji. Ale myslím, že to nechám ležet.“ odvětil. Koberec byl bledě červený. A štěstí se nyní změnilo ve hmotné statky, které byly movité i nemovité. Sebral jeden movitý a hned se ho jal nandávat na hlavu, když zjistil, že se jedná o ponožku, prodal ji. A štěstí zmizelo s ním, zbylo z něj jen prázdné papírové nic, které zmuchlal a zahodil. Cihla vypadala červeně a tak zavřel dveře. Stanul proti oknu a procházelo skrz něj světlo. Štěstí bylo najednou nehmotné a krmilo ho svým teplem, a tak zatáhl záclonu a závěs, po štěstí nezůstalo ani vidu. Ozvalo se cinknutí. „Dobrý den, můžu vám pomoci?“ „Ano, prosím, posadte se, je tu něco, co bych pro Vás mohl udělat?“

„Milý kolego, já Vám nabídl pomoc jako první.“

„Inu dobrá, měl jsem si jít pro to štěstí, co nabízíte, ale rozhodl jsem se vám jen dát všechny svoje statky a svojí svobodu a to štěstí Vám nechat.“

„Výborně, tak to nejste první, nyní můžete jít se mnou.“

A pak? Přišla už jen smrt.

Soused

Vydáno k setkání v Králi Jiřím dne: 25.1.2012, číslo 10, online: www.najezd.kvalitne.cz

Nájezd způsobuje...

Věk způsobuje stárnutí kůže
Kouření může zapříčinit nedostatek peněz na alkohol
Rum může zvýšit riziko srážky s podlahou
Kouření v těhotenství může poškodit vaše sperma

Kouříte na zastávkách, je tam nejvic popelníků
Servírujte při pokojové teplotě
Koulení může školit nám a kaše po poli
Kouření dělá kamarády

Při konzumaci dochází k opojení
10
Ministerstvo zdravotnictví varuje: Je to škodlivé!

10. královský samizdat Nájezd

Přátelé, je to k nevíře, ale jak si tak ten život plyne, tak jsme se dočetli až k 10. číslu Nájezdu. To znamená, že Nájezd se drží již 10 týdnů v hitparádě o nejčtenější samizdat u Krále Jiřího. To byl samozřejmě vtip. Díky všem, co se připojili do otevřené redakce svými příspěvky a dalším distributorům. Ano, stalo se, že Nájezd se objevil na dalších územích ČR než jen u Krále, proto bych rád k tomuto rozšířenému číslu shrnul několik myšlenek, proč Nájezd vznikl a co to vlastně je.

Manifest Nájezdu

Každý, kdo si nějaký „nájezd“ prožil, zřejmě cítil, že teď a tady, se s ním něco děje. Doposud obyčejní lidé se stávají zajímavějšími. Doposud nudné činnosti se stávají smysluplné, aniž by byl plný smysl v tu dobu zřejmý. Nájezd je tedy něco, kdy okolí dá o sobě vědět svým do té doby

skrytým běžně přehlíženým významem. Co s tím? Nejjednodušší a nejsprávnější je to prostě prožít. V podstatě každý z nás žije svůj nájezd – ať už jen v pocitech, v myšlenkách, nápadech, či sofistikovaněji svoji tvorbou ať už psanou, kreslenou nebo jinak výrazovou.

To je nájezd - to je Nájezd

Můžeme jít ještě dál, můžeme své nájezdy zvětšit jako album zážitků - a k tomu nám dopomáhá tento časopis, který se stává odpovědí na to, co v rámci svého osobního nájezdu prožíváme. Časopis Nájezd tvoří všichni okolo, a jestli ne tento Nájezd, pak jistě ten následující. Nájezd není konzumní zábava, nájezd je všechno to kolem nás a my jsme toho součástí. Proto každý je redaktorem, každý je příspěvovatelem, každý je čtenářem Nájezdu.

Nájezd odráží život, a podle toho má volnou formu, obsah i autory. Nájezd jako nápad ale není nutné omezovat jen na tento konkrétní časopis. Dokonce je skvělé, jako důsledek toho všeho, když si někdo vytvoří vlastní časopis jako Nájezd. Když se toho děje tolik v životě člověka, tak proč se omezovat na činnost nějaké skupinky lidí, která s tím začala? Tím chci říct, že Nájezd si může vytvořit každý, kdo chce. Na akcích v Praze, Hradci Králové, Brně a vřec kdekoliv, všude jsou lidi jako my. Všude si lidi vytváří vlastní nájezd, jen to třeba ještě nemají na papíře. Tak proč s tím nezačít? Jaké mají Nájezdy v Kladně? Jaké jsou Nájezdy v Trutnově? Jsme stejní, jen o sobě ještě nevíme. Nájezd jako myšlenka je na to připraven.

Krtek, Bata, Dawe a Nájezd

Víte, že:

• Balit si brko během jízdy za volantem je machrovina, ale větší machrovina je ubalit to během jízdy na kole.

• VITACYP je označení pro CYKLO-SEXUÁLA (sportovní forma metrosexuálů).

• Můžeme být jak z divokých vajec a zároveň jak urvaní zeřetězu? Jde to: Být jak z urvaných vajec.

Nouze se vzbouzí

aneb katastrofická fakta o vzniku kapely Nouze

Děj se odehrával v Kašperských horách.

Bylo to na sklonku roku 2006, tuším, že 27. prosince. Po lesní pěšině putují dva osvícení jedinci. Po užití kouzelných papírků od Poustevníka začínají tvořit nové dějiny. Prozatím si říkají Venca a Rogo. Ovšem již brzy přijmou posvátná jména Zahulenej a Startka. Vcházejí do domu, kterému se již brzy začne říkat Dům Nouze. Zatím se ještě Venca pokouší o astrální cestování. Rogo ještě maluje dělníka opírajícího se o nádro a píše oslavnou báseň. Prostředí je ještě dokresleno muzikou šamanů. Oba si uvědomují spoustu věcí, zejména o sobě. Zatím ještě Rogo potřebuje prostor. Oba opouštějí dům, který se též připravuje na svou proměnu. Naši dva hrdinové přicházejí na autobusovou zastávku, kde nikdo není. Je asi deset hodin večer. Před tím Venca ještě navštívuje babičku, kde má uložené peníze. Vše bravurně zvládá. Rogo ještě studuje zvuk kolem jdoucích kroků, též vše bravurně zvládá, bad trip se nekoná.

Na zastávce tráví zhruba dvě hodiny. Čekají na své vyvolené ženy. Nikdo nepřichází. Nakonec se vracejí zpět do domu. Ten se ale mezitím již proměnil v Dům Nouze. Teď už dalo by se říci Nouzáci sestupují do sklepa, aby nadělali dřevo. Zatím ještě Venca opatrně tříští kousky prken. Mezitím ještě Rogo nachází v hromadě bordelů svatý obraz, na kterém je Jean Claude van Damme. Oba jsou opět osvíceni. Vrací se zpět do pokoje obytného. Zatím ještě Venca rozdělává v kamnech oheň. Komín je ucpaný, místnost se plní kouřem. Z Venci se stává Zahulenej. Je nutné otevřít okno. Místnost se zaplňuje zimou. Touhu po ženách lehce usměřňuje kalendář s pornohvězdami. Drogy došly včetně alkoholu. Jediné, co zbývá je nechutně přesušený tabák značky Start patřící Rogovi. Rogo se stává Startkou. Makrobiotický Zahulenej nachází pohanku. Oba touží po kaši. V domě došel plyn, jídlo se nekoná. Věž odmítá načíst CD. Na zemi leží elektrická kytara a španělka se čtyřmi strunami. Startka je pravák,

Zahulenej levák, nástroje jsou jeho. „Co budeme dělat? To je nouze! Musíme nudu překonat! Budeme kapela! Jak si budem říkat? Nouze!“

Zahulenej bere do rukou elektriku a Startka španělku (Startka neumí hrát na kytaru). Do rána složili několik legendárních kousků, z nichž některé na koncertech Nouze stále znějí. Po krátkém spánku předvádějí své nově zplozené umění dvěma místním punkáčům. Punkáči se smějí a skandují jméno kapely. Nouze se zrodila. Svět již nikdy nebude jako dřív. Startka v autobusu do Prahy ještě píše text k dalšímu legendárnímu kousku: Poznání Nouze.

Pokračování příště.

Tomash Rogowski

Vina či nevina

Sobotní šum
lidé se zklidňují
já ve svých touhách
k té sličné putuji

Hbitá a spanilá,
jak mořská panna
má postel pro ní jen
je odestlána

Posečkej krásko!
Vina či nevina?
Něco snad končí,
něco snad začíná

Rogo, 23.7.2011 ráno bez ní

Nikotin

Ať je kašel nebo rýma
s tabákem je prostě prima

Rozpolcení

Na stole teplá večeře
ale postel volá k nevěře

Soused

Na stopě zlosynů

(třetí díl nekonečného příběhu Inspektora Kobronda)

Dne 18. ledna 2012 získal inspektor Kobrondo jisté nadpřirozené schopnosti. Krátce řečeno stal se neporazitelný, nejsilnější, nesmrtelný, nejchytřejší, neupadávací a všechna tato nej mu zajišťovala, že je pořádným člověkem. Jak jistě lačný čtenář tohoto bohublého týdeníku (*ne-straš, pozn. red.*) mohl vytušit, Kobrondo se chopil této příležitosti a nastoupil na tramvaj směr Letenské náměstí. V tramvaji ho napadlo, že si lehne na koleje a také tak na další zastávce učinil. Pro pobavení kolemjdoucích ještě chvíli dělal, že je skutečně mrtvý a potom s úsměvem našrouboval své končetiny zpět a šel dál. Pak si usmyslil, že bude v Bille a náhle byl v Bille. Pak chtěl umřít, potom zase chvíli žít. Všechno dokázal a všechno uměl. Avšak pocit, který jistě i méně pozornější začtenec mohl nabít po přečtení předchozích vět, skutečně jednoho dne nedal Kobrondovi spát a vyhnal ho do ulic. Najednou chodil prázdnými ulicemi a kopal do zmačkaných plechovek a nebavilo ho být nej a nej. Zašel na hřbitov v Josefově, kde měl v merku hrob starého pantáty Oliny. Brána Josífkovského pietního místa hýřila barvami. Inspektor, který teď vešel do tohoto krásného areálu si povzdechl Ach a znovu si uvědomil přítomnost své nesmrtelnosti. Všechny hrobky, hroby, krypty i pohazovací loučka zářily a Kobrondo byl udiven, jak je všechno tak krásně barevné. Procházel kolem modré hrobky se žlutými, veselými nápisy. Krásná zelená hrobka s růžovou karikaturou. To-lik barev, tvarů a krásy. Kobrondo byl u vytržení a jal se tak pohodit po jednom hrobě, o kterém v následujících reportážích již nic řečeno nebude.

Ema Destilová

Běž říct matce Smrt,
že ze života už máš prd

Běž říct, že tvoje duše
je mozolnatá, jak tvé ruce

A nezapomeň cestou nazpátek,
že toto byl jen pouhý začátek

Ld@&HovAdoO

Ztracený v ženách

Potrhané jsou pavučiny klínů,
hlava se pomalu v ženskosti ztrácí,
jazykem v rozkroku vylízat vinu,
dosáhnout vrcholu dá někdy práci.

Vstávám a slzami rozmáčím neštěstí,
ruce mám prázdné ulehám marně,
po ránu připravím pro svět své nové lsti,
nahý se pomodlím k vyhaslé karmě.

Rogo, 21.1.2012

debilní melancholie z nerozhodného setrvání snu

Cár,

předobraz v proudech vyviklán,
stěna mramoru bledě směje se.
Ve vyschlých tůních němý had,
prolhaná plíseň, bázlivě chvěje se,
od nikud do nikam kola a výmoly,
přesladká milenka v rozmarech věků.

Vlhká a zmatená přání,
pláč přírody, jablka, jadrná o zeď je poraní.
V plytkých dnech „svobody“,
Zvratky své vyválí v čistější špíně pouličních cest

Eliška

PLAMEN V RUKOU

Připoutaná představa,
jak líbat platonicky,
toužím plamen v rukou mít,
být víceméně lidský.

Kam zmizela?

Jen zázrak konaný,
toužím plamen v rukou mít,
ztrácím lehce zábrany.

Vrcholnosti jemnosti,
držet,letět spolu,
toužím plamen v rukou mít,
rukou sjíždět dolů.

Snad v kráse poznání,
vězí skrytý cit,
snad jednou vážně,skutečně,
plamen v rukou mít.

Rogo, 9.1.2012, nevzdávám se...

Nájezd: Extra příloha

Asi před čtrnácti dny jsme s Dawem a Baťou a Karlem seděli u Krále přemýšleli, jaký žertík si připravíme do 10. čísla. Nejdřív to byly seriózní nápady (např. omalovánky), pak se to zvrhávalo ve větší a větší žertíky až jsme museli kvůli zavíračce tok nápadů přerušit. Jeden ze žertíků, co jsme chtěli na vás zkusit, byl tento: vytvoříme text na obrázek. Vzpomínáte si nebo lépe řečeno: vybavujete si minulou středu? Jak koloval kolem stolů ten otravný papír s tužkou a bylo vám naznačováno, že můžete něco napsat či nakreslit? Ti, co se zhostili svého úkolu, doufám, nebudou litovat. A jak jsme vám slibovali, že z toho něco vytvoříme, tak se i stalo. Pokud se vám to bude líbit, nebo máte ještě lepší žertík, tak dejte vědět někomu od Nájezdu. Určitě to bude stát za tu srandu to vyzkoušet. No a nebo si třeba myslíte, že na dané obrázky vytvoříte něco zajímavějšího, dejte nám taky vědět, nějak se už domluvíme. Koneckonců taky patříte do redakce Nájezdu.

Krtek

Hospodská povídka

První startovní žertík. Kolektivní povídka na volné téma, kdy se příběh tvořil na základě předchozí myšlenky.

„Ach, dám si pivo! Nebo umřu!“ vypravil jsem z posledních sil. „Pivo! Bože, takový skvost!“ dávám si první doušek: „Tak kluci, povídejte!“ Tak kluci povídali o jedné smutné děvce, servírce, kterou málem rozplakali a o cestě do Indie. A holky taky povídaly o jedné kamarádce, která odešla s cizíma klukama a pak si je vzala na pokoj. O sporech kvůli přední sedačce a úchylnostech jejích mladých.

KDYŽ V TOM SMUTNÁ DĚVKA DOSTALA TOXICKOU PSYCHÓZU A SVALILA SE PŘÍMO NA ROH STOLU. NEBYLO ZŘEJMÉ, ZDA ŽIJE A PROTO BYLA PRVNÍ CHVÍLI STŘEDEM ÚDIVU.

Probrala se ze svého snu a objednala panáky pro celou hospodu, tak štedrá byla.

Poté všichni vesele hráli kolektivní hry. Zejména válení sudů na čas. Nejrychlejší byl Jarda a Máňa, kteří společně udělali 100 sudů za 20 minut.

JENOM ČERT PŘEMÝŠLEL, KDE CO VYPÍT NEBO SBALIT A PAK PŘIŠEL NA TO, ŽE ASI BUDE ABSTINOVAT, ALE TO SE JEŠTĚ NEVÍ.

A Čert to opět nevydržel. Dal si čtyři vodky na účet štedré Děvky a s triumfálním roztržštěním panáka (o hlavu neznámého starého muže) odešel v ústrety svému osudu. Hospodu popadla panika. Zruinovaná Děvka ze zoufalství vyskočila na stůl a dala se do tance, čímž potrhala zapsané výsledky závodu (ve válení sudů) a Jarda s Máňou zděšeně vyběhli ze záchodků v domnění, že jim kradou oblečení.

Jenže díky svému rekordu ve válení sudů byli natolik navyklí na koulivý pohyb, že cestou za imaginárním zlodějem povallili i zdiskreditovanou kurvu. Znehodnoceným lůnem dopadla na rozbitou sklenici v ruce rozdávaděného Čerta a tím zlikvidovala své budoucí finanční vyhlídky. Válicí se ve zbytcích piva smíchaných s rudě vyhlížející krví řádně naředěnou alkoholem doufala v příchod nových věcí. Inu jali se zavolati lékaře.

To už dopíjím pivo. Cítím čísi ruku na rameni, to byl výčepák, pokýval hlavou a usmál se. „Myslím, že tvoji kamarádi jsou vedle v lokále, tak přestaň tady čumět na televizi a běž za nima, strašíš mi tu hosty!“ V chvilce jasně myslí jsem si uvědomil hrůznost celé situace a tedy i svého stavu: ještě jsem neopustil výčep. Tři kroky od dveří a hned faux pas prvním tahem...

PS: Neruší-li to kontinuitu příběhu, navrhuji odlišit jednotlivé příspěvovatele třeba stylem písma, nebo tak něčím. Ať se pozná, že tu šílenost nepsal jeden opilec.

ANKETA

- NAMALETI PRÍBEH DO 10. NAJLEPŠIEHO -
VXIDE - URČITĚ!!

Druhý žertík. Na nakreslený obrázek (vlevo a pak vpravo) jsme zkusili něco vytvořit. Kdo ví, třeba dopíšeme s vámi kapitolu číslo dva.

Pašík a Emilka

Pašík si mírně uříhl do piva, čímž dal podnět k odchodu dalších lidí. Emilka, která se na Pašíka upřeně dívala od protějšího stolu, nevěděla doposud, na čem sama je. Pašík se tu koupal v pivo a kouřil Amnézii, což mělo důsledek, že z jeho fajfky vzlétaly malé i větší rybičky, které kroužily po celém lokále. Tuto neskutečně ubíjející scénérii bylo možno vidět téměř každý týden. Hudba nehrála. Nesměla hrát, avšak Pašík sobě broukal jistý náznak jódlu, byl ale téměř pokaždé napomenut výčepníkem, který byl v tomto lokále zároveň topičem pod kotlem všech nálevumilovných zvířátek a pololodí. Později, asi tak o půl páté, začali všichni Pašíkovi upíjet pivo. Pašík nasraně seděl a v mysli vyvolával duše všech mrtvých tanků a obrněných vozidel značky Želva. Ve chvíli, kdy i Červ, starý poctivec, se nechal zlákat mamonem, upil mu pivo, Pašík už vroucí vztek, jenž mu byl nahromaděn v podbříšku, neudržel a vypustil ho do lokálu. Chytil do kopytka jednu z ryb a vši silou jí mrštil o zeď, hod několikrát opakoval dokud na zdi nevznikla prasklina. Pro potlačení tenzí vizualizoval si Buddhu. U baru, kde se mu Siddhárta zjevil, objednal šest rumů, čtyři sobě a dva Gautamovi. Emilka, vidouc, co se přihodilo, počala sbírat mrtvé ryby. Některá z přisedících slečen jí tajně zašpítala, tak aby to Pašík od baru nezapozoroval: „že ryby jsou dobrý i na jídlo.“ Rozjařená Emilka děkujíc slečně přechytralé počala ze sebe rváti šat a to kompletně. Když postávala v nálevně jen tak, jak jí Pámbů stvořil, všiml si jí i Pašík, který byl vědomím někde v horách. Vytrhl se ze stoické lucidity. Do pravého kopytka uchoпил fajfku, do levého síťovku s rybami, zařval na Emilku, vyblil se výčepnímu na bar a s pozdravem odešel.

Kde Pašík a Emilka skončili, dnes už nikdo neví, jistě je, že v lokále se už nikdy neobjevili. Rozhodně ne ve středu.

Marles Chanson

Pivní ryby

Koloběh ryb - cesta transformace z hor se rodí - pak suchem hynou pivní moudrost to forma meditace život je jídlo a jídlo nahou ženou

Ryba se stopořeným pyjem?
A ruka drží tuplák piva
tam berušky se páří a my jen
cítíme tank, chladný jak zima

Prsty drží nádobu moudra
plnou pěny jak vepř bílé
z které radost špeku doutná
a na frtana přichází chvíle

Piju dva, a nebojím se smrti
ta žena je plna otazníků
v mysli své kardiakální pouti
nechá vepře zvracet do kelímku

Ach ta vana, ta je plna lásky
pivo v němž se tělo potápí
skvostný symbol nad všechny otázky
nuže další stránka se otáčí

Rybník v rybách, ryby v pivu
rybí panna - sedí s měsícem
ze slov si pak staví rybí stíhu
v půllitru Staropramenném

Má se tu rozjímat nad významy hvězd?
Pěstovat další životní moudra?
Pod to podepsat se je cesta zpět
po tom všem zbyde vzpomínka pouhá

A klín světce životem koluje
Kdo má pravdu? Snad ne já? Snad ne on?
slova jsou pryč, najednou ticho je...
Pravdu mám jen já! Alkohol démon!

Asahi Dopito,
k poctě Klubu pivních blbů - chatka.wz.cz